

VOKIETIJOS LB VALDYBOS INFORMACIJOS

Informationsblatt der Litauischen Volksgemeinschaft in der Bundesrepublik Deutschland e.V.

Nr. 3 (476)

1995 liepa

Rinkimai į Vokietijos LB tarybą

Vokietijos lietuviai kas trejus metus renka naują Vokietijos lietuvių bendruomenės tarybą. Tai yra aukščiausias Vokietijos lietuvių organas. Taryba renka valdybą, garbės teismą ir kitas svarbias institucijas, nustato lietuvių bendruomenės veiklos gaires, priima ir keičia Vokietijos LB statutą ir t.t. Ji taip pat atsako už visą bendruomenės turta, t.r. Romuvos sodybą su visais gimnazijos pastatais. Todėl labai svarbu, kad į ją būtų renkami geriausi, veikliausi Vokietijos lietuviai.

Kandidatuoti gali kiekvienas pilnateisis Vokietijos LB narys, ne jaunesnis 21 metų amžiaus. Tokį kandidatą, arba net visą kandidatų sąrašą (ne daugiau kaip 15 žmonių) gali pasiūlyti penki pilnateisiai Vokietijos LB nariai.

Kandidatų sąrašė turi būti nurodoma: kandidato pavardė, vardas, amžius, nario knygelės numeris, užsiėmimas arba profesija, adresas ir kuriai lietuvių apylinkei priklauso. Taip pat reikia prijungti kandidato raštišką sutikimą.

Tokį sąrašą turi pasirašyti bent 5 pilnateisiai Vokietijos LB nariai. Siūlytojais turi nurodyti savo pavardę, vardą, amžių, adresą, nario knygelės numerį ir kuriai lietuvių apylinkei priklauso. Sąrašai turi būti Rinkimų komisijai pasiūsti vėliausiai **iki rugpjūčio 5 d.** šiuo adresu: Jonas Vitkus, Adolf Kolping-Str. 4, 68519 Viernheim. Sąrašė reikia pažymėti, kas už sąrašą atsakingas, t.r. į ką kreiptis, jeigu kiltų klausimų.

Rinkimai vyks korespondentiniu būdu. Rinkimų komisijos išsiuntinėtus balsavimo lapelius reikės iki lapkričio 4 d. gražinti.

Bedruomenės gyvastingumas priklauso nuo bendruomenės narių veiklos ir aktyvumo. Ir kiek tie nariai domisi bendruomene, kiek sumanumo bei darbo į ją investuoja, tiek jie užtikrina sveiką savo, savo vaikų ir kitų lietuvių integraciją už Lietuvos ribų, neprarandant tautinio identiteto. Todėl išstatykite savo kandidatus ir dalyvaukite rinkimuose.

MŪSŲ BENDRUOMENĖJE

Vokietijos lietuvių jaunimo suvažiavimas

Gegužės 18 - 21 Vokietijos lietuvių jaunimo sąjunga sukvietė lietuvių jaunimą į Annabergą dalyvauti politiniame seminare. Susirinko apie 40 jaunuolių iš Hamburgo, iš Vasario 16 - osios gimnazijos, iš pačios Bonnos ir iš kitų Vokietijos miestų. Čia gyvena nemažai lietuvių studentų, kai kuriems jų pirmieji namai studijuojant ir buvo Annabergas. Suvažiavime dalyvavo ir VLB valdybos pirmininkas A.Lipšys.

Visus atvykėlius svingingai priėmė Ankė Lepaitė ir Alain Gromašauskas. Paskirstė į kambarius, pakvietė vakarienes. Vėliau visi susirinko viename iš gražiųjų pilies kambarių į susipažinimo vakarą. Kad linksčiau būtų, Laima Lipšytė pravedė įdomų žaidimą. Be to, buvo galima pažaisti biliardą, pažiūrėti nuotraukų Annabergo albumuose. Kai kurie rado ten savo pažįstamų ir net tėvų nuotraukas.

Kitą rytą visi rinkosi į posėdžių salę, kur Bonnoje studijuojąs filosofiją Kanados lietuvis Rimas Čuplinskas pradėjo įžanginę seminaro dalį, o seminaro šūkis buvo AŠ - LIETUVA - ir JAUNIMO SAJUNGA. Pirmiausia Rimas papasakojo apie lietuvių emigracijos istoriją, apie tai, kaip jie, patekę į svetimus kraštus, organizavosi, kaip įsikūrė VLIKas ir kitos lietuvių organizacijos, tame tarpe ir Vokietijos lietuvių jaunimo sąjunga. Kalbėjo apie išėivijos veiklą.

Paskui kiekvienas galėjo pasisakyti, kieno tėvai kelintos kartos emigrantai. Dalia Baliulytė paruošė įdomų perėjimą prie diskusijų ir jas pravedė. Diskusijos vyko tema "Kaip lietuvių išėivijos jaunimas ir Lietuvos jaunimas galėtų geriau vieni kitus supasti". Po plakatu Aš - Lietuva - ir Jaunimo sąjunga kiekvienas galėjo užrašyti spontaniškai kilusias mintis. Iš jų ir išsivystė įdomios diskusijos.

Popiet vieni dalyvavo politiniame seminare tema "Ar reikalinga žmogui tėviškė?" Vokiškai: "Braucht der Mensch Heimat?". Pirmiausia klausytojai buvo paklausti, kaip jie supranta sąvoką "tėviškė". Daugelis apibūdino tai kaip vietą, iš kurios yra kilę, kurios kalba kalba jų tėvai, kur galima sugrįžti ir dvasiškai atsigauti. Paskaitą šia tema skaitė G.Ahnen. Iš paskaitos turinio buvo aišku, jog prelegentas kartais kalba apie tėvynę, o kitąkart apie tėviškę ir šių sąvokų neskiria.

Ruošdamiesi vakaro programai, visi suvažiavimo dalyviai pasiskirstė į grupes. Darbo buvo labai daug: rašytojų klubas ir meno akademija turėjo kuo greičiausiai surengti spektaklį, musmiriukai įdainuoti į kasetę roko dainą, o Dievo piemenėliai turėjo paruošti naujų giesmių sekmadienio pamaldoms. Vakare visi vėl susirinko salėn ir parodė savo sugebėjimus. Ypač didelį pasisekimą turėjo daina, kurią iš tiesų buvo jau beveik visą įrašę "Musmirės" dainininkai Liudas Motekaitis ir Rimas Čuplinskas. Dalį vietų jie paliko be vokalinių, tik su instrumentiniais įrašais. Jie paruošė kai kuriuos suvažiavimo dalyvius

įdainuoti likusį tekstą. Reikėjo intensyviai ruoštis, kad galėtų tinkamai įdainuoti, tačiau rezultatas suteikė visiems dalyviams daug džiaugsmo ir pasitikėjimo savo sugebėjimais. Reikia manyti, kad pažadinti pasitikėjimą ir buvo "Musmirės" dainininkų tikslas.

Sekmadienio rytą Annabergo pilies koplyčioje jaunuoliai pasimeldė ir pagiedojo naujai paruoštų giesmių. Po tikėjimo valandėlės visi perėjo į salę. Čia buvo išrinkta nauja Vokietijos lietuvių jaunimo sąjungos valdyba: Rimas Baliulis (pirmininkas), Alicija Saulytė (sekretorė), Klaus Žulys (išdininkas), Alain Gromašauskas (pašto ryšių reikalams), Haroldas Matulevičius, Laima Lipšytė ir Martynas Lipšys (nariai).

Papietavę visi pradėjo skirstytis. Prieš išvykstant nusifotografavo. Vasario 16-osios gimnazistai grįždami dar turėjo progos pamatyti Reino uolėtas pakrantes. Taip pasibaigė jaunimo suvažiavimas, suteikęs malonių įspūdžių dalyviams.

Romuva

Romuvos moterų klubas gegužės 13 pakvietė aplinkinių apylinkių lietuvius į Motinos dienos minėjimą. Nors diena pasitaikė vėsoka, svečių prisirinko daug - sunkiai sutilpo pilies salėje. Jos kampučius užpildė gimnazijos mokiniai.

Pirmiausia visus svečius ir viešnius pasveikino moterų klubo pirmininkė Eugenija Lucienė. Buvusiai gimnazijos mokytojai H.Motgabienei, kaip vyriausiai salėje esančiai Mamytei, mažiausias minėjimo dalyvis Lukas įteikė gėlių puokštę.

Minėjimą pradėjo gimnazijos kapelionas Gediminas Tamošiūnas malda už visas lietuves motinas, prašydamas, kad Dievas jas laimintų ir stiprintų dabarties varguose, kad jos, lyg aušrinės žvaigždės, spindėtų tautos bei Dievo meile Tėvynėje ir išseivijoje.

Paskaitą šios dienos proga paskaitė Elena Liepienė. Ji papasakojo apie Motinai skirtos šventės istoriją, pažymėdama, jog kiekviena tauta savotiškai pagerbdavo motinas, kol Amerikoje nuo 1910 Motinos diena imta švęsti valstybės mastu. Tokiai dienai buvo parinktas gegužės antras sekmadienis, kada jau žydi daug gėlių ir ypač visų mėgstamos alyvos.

Lietuvoje motinos teisė, lygiai kaip ir tėvo, buvo įtvirtinta 1529 m. Lietuvos Statute. Motina, sūnaus ar dukros nuskriausta veiksmu arba įžeista žodžiu, galėjo atimti jiems skirtą turto dalį. Visais laikais Lietuvos motinos pareiga buvo saugoti namų raktus, kaip namų šeimininkės simbolį.

Kitų valstybių pavyzdžiai paskatino Motinos dieną įvesti ir Lietuvoje. 1929 kovo 24 Kaune įvykusiame Lietuvos moterų organizacijų pasitarime buvo nutarta šią šventę švęsti kiekvienais metais gegužės mėnesio pirmą sekmadienį. Spauda, radijas, mokyklos, teatrai, kino teatrai bei įvairios organizacijos prisidėjo prie šios šventės įtvirtinimo. Buvo paruošiamos specialios programos, skaitomos paskaitos, daromos rinkliavos neturtingoms motinoms šelpti, lankomos ir guodžiamos sergančios motinos. Vaikai buvo mokomi namuose pagerbti mamytes, pavaduojant jas darbuose ar įteikiant dovanėles. Visuomenė buvo kviečiama prisiminti mirusias motinas, aplankyti jų kapus. Pamažu šventiniuose

renginiuose išryškėjo trys idėjos: pirma - išaukštinti motiną, antra - ruošti jaunas moteris motinystei, trečia - parodyti visuomenei tikrą motinų padėtį.

Sovietmečiu buvo raginama šios šventės atsisakyti. Jos pakaitalu tapo Kovo 8-oji - Tarptautinė moters diena. Tą dieną daugiausia dėmesio imta skirti žmonoms, mylimosioms, bendradarbėms. Sveikinamos buvo visos moterys. Net mokytojai ar darželių auklėtojos skatino berniukus, kad pasveikintų mergaites. Ir labai retai buvo kalbama apie motinas, kaip būsimųjų kartų, nacionalinių vertybių bei valstybės ateities kūrėjas.

Bažnyčiose ir kai kuriose šeimose išsaugota šventė pradėjo grįžti į visuomenę su atgimimo judėjimu, o po nepriklausomybės paskelbimo vėl įtvirtinta. Šįkart, tikėkime, visiems laikams.

Karštais plovimais ir puokšte gėlių padėjo klausytojai Elenai Liepienei už puikią paskaitą.

Po to prasidėjo antroji minėjimo dalis - koncertas. Koncerto atlikėjai - mūsų gerai pažįstama estrados dainininkė Nelė Paltinienė ir jos scenos draugai Nijolė Tallat-Kelpšaitė bei Eugenijus Ivanauskas. Skambėjo dar iš jaunystės laikų pažįstamos dainos, jų popuri, bet taip pat nemaža buvo ir naujų dainų. Kai kurioms tekstus sukūrė Elena Liepienė. Koncertą vedė N.Tallat-Kelpšaitė, kartais palinksmindama žiūrovus linksmomis istorijomis. Muzikine palyda rūpinosi Arvydas Paltinas. Po koncerto, po pakartojimų moterų klubo sekretorė Raimonda Jankūnienė padėjo atlikėjams už gražias dainas, kurios daugeliui leido trumpai sugrįžti į savo jaunystę. Mažieji klausytojai įteikė Nijolei ir Nelei po didžiulę gėlių puokštę, o Eugenijui ir Arvydui po didelį butelį vyno.

Po koncerto, kaip įprasta tokiose šventėse, sekė pasivaišinimas, pasilinksminimas. Iki vidurnakčio netilo kalbos, prieita net iki dainų dainelių.

Miunchenas

Gegužės 28 įvyko lietuvių apylinkės metinis susirinkimas. Miunchene šiuo metu yra 56 bendruomenėje registruoti ir 38 neregistruoti nariai, taip pat laikinai atvykusių iš Lietuvos. Į apylinkės valdybą išrinkti šie nariai: Robertas Šneideris (pirmininkas ir išdininkas), Tomas Makaras (sekretorius), Gintaras Vyšniauskas (kultūriniam darbui). Į revizijos komisiją išrinkti Alina Grinienė ir Petras Noreika.

Dievo Kūno šventės dieną Miunchene buvo rengiama tradicinė procesija miesto gatvėmis. Joje visuomet dalyvauja valdžios, Bažnyčios, visuomeninių grupių, tautinių mažumų atstovai. Šioje procesijoje ėjo ir 10 lietuvių, pasipuošusių tautiniais rūbais. Jie nešė tautinę vėliavą ir užrašą "Litauen".

Gegužės 19 buvo atšvęsta Motinos diena. Minėjime Tomas Makaras pasakė įžanginį žodį, Gintaras Vyšniauskas padainavo, o keletas vaikučių, padedami savo mamyčių, šauniai padeklamavo eilėraščių. Minėjimas pasibaigė vaišėmis ir smagiu pabendravimu.

Miuncheno apylinkės jaunimas po šv. Velykų mikroautobusu išvyko pasižvalgyti į Paryžių, kur praleido 4 dienas. Išskylautojai grįžo pilni daugybės išpūdžių ir be galo dėkingi visiems, kurie parėmė šią jų kelionę.

Lankydamasis Vokietijoje, monsinjoras A.Svarinskas susitiko su Miuncheno lietuviais ir įdomiai papasakojo apie savo išgyvenimus kalėjimuose ir laisvėje. Taip pat jis įdomiai atsakinėjo į susirinkusių klausimus.

Miuncheno lietuvių bendruomenėje lankėsi Miuncheno universiteto docentas dr. Jochen Range, dėstantis baltologiją. Docentas pasakojo apie lietuvių kalbos dėstymą Vokietijos aukštosiose mokyklose, apie to dėstymo praeitį, dabarties problemas ir ateities planus. Po to visi, įsikniaubę į išdalytus lapus, bandė skaityti tekstus senąja lietuvių kalba.

Kölnas - Bonna

Balandžio 22 Kölno-Bonnos lietuvių apylinkės nariai susirinko Annabergo pilyje išrinkti naujos apylinkės valdybos. Ataskaitą apie praėjusį laikotarpį, nuo paskutinio narių susirinkimo, įvykusio 1985 vasario 16, pateikė apylinkės pirmininkas J.Ivanauskas. Jis perskaitė trumpą ataskaitą apie pajamas ir išlaidas. Pajamų ir išlaidų knygos paskutinį kartą buvo tikrintos 1984 metais. Nežiūrint to, susirinkimo nariai sutiko pateiktą ataskaitą patvirtinti. Susirinkimo nariai plojimu padėkojo už ilgametį vadovavimą šiai apylinkei.

Toliau susirinkimą vedė apylinkės narė D.Sakalauskiene. Buvo pasiūlyti kandidatai į naują valdybą. Suvedus balsavimo rezultatus, paaiškėjo, jog naują valdybą sudaro P.Ivinskienė (įždininkė), J.Ivanauskienė (sekretorė) ir A.Sakalauskas (pirmininkas). Į kontrolės komisiją išrinkti V.Bylaitis ir A.Gintautas.

Stuttgargas

Stuttgarto apylinkės lietuviai gražiai atšventė Velykas. Lietuviškos pamaldos buvo atlaikytos šv. Nikalojaus bažnyčioje, vargonais grojant Irutei Budrienei. Paskui šventė buvo pratęsta parapijos salėje, kur jaukų pobūvį paįvairino Rolanda Cechanauskaitė, meistriškai smuiku pagrieždama keletą dalykų. Kad Velykos būtų lietuviškos, nepamiršta paritinėti margučius.

Gegužės pirmąjį savaitgalį suruošta išvyka į Allgäu. Oras pasitaikė nuostabiai puikus, visi galėjo pasidžiaugti saulėtais pietų Vokietijos vaizdais. Penktadienio vakare išskylautojai apsistojo Eberhardzell kaime, šv.Mykolo vardu pavadintuose namuose, kur dažnai vyksta nedidelių grupių suvažiavimai, konferencijos. Tą vakarą buvo aptarta rytdienos programa, pabendrauta, padainuota.

Kitą dieną, apsirūpinę sumuštiniais ir gėrimais, 22 išskylautojai patraukė į ilgą kelionę. Apžiūrėję didžiulę, puošnią benediktinų baziliką Weingartene, važiavo toliau prie "švabų jūros" - Bodeno ežero. Tolumoje pasirodė snieguoti Alpių kalnai, kuriuos keletas šios grupės keliauninkų matė pirmą kartą. Onutė Kasiulis pabuvo gide ir aprodė Bodeno ežero pakrančių miestus: Langenargen, Wasserburg ir Lindau su gražiomis bažnyčiomis,

puošniomis rotušėmis ir margais garlaivių uostais juose. Jaukūs miesteliai, poetiška ramybe dvelkiantis ežeras, tolumoje stūksančios Alpių viršūnės teikė daug malonių išgyvenimų ekskursantams. Visi sugrįžo į nakvynės vietą nejausdami nuovargio, todėl vėl surengė vakaronę, šįkart su muzika, daina ir šokiais bei žaidimais.

Sekmadienį priešpiet kun. K.Senkus atlaikė šv.Mišias, kurių metu pasimelsta už motinas. Tai buvo pirmoji Motinos dienos paminėjimo dalis. Popiet minėjimas buvo tęsiamas. Jo metu buvo papasakota apie Nobelio premija pagerbtą Motiną Teresę ir apie lietuvę vienuolę Mariją Kazimierą Kaupaitę, su motiniška meile daug nuveikusių Lietuvoje ir Amerikoje. Programą pajavairino jaunimėlis, paskaitydami poezijos. Minėjimą dalyviai užbaigė, sugiedodami "Lietuva brangi". O po to, skaniai papietavę, patraukė namo.

Hamburgas

Kas dveji metai Vokietijoje ruošiamas didelis religinis renginys - Evangelikų Bažnyčios dienos. Šiais metais jis įvyko Hamburge. Birželio 14 - 18 dienomis suplaukė iš visos Vokietijos bei kitų kraštų apie 130.000 tikinčiųjų, kuriems rūpi Bažnyčios pozicija įvairiuose visuomeniniuose ir politiniuose klausimuose ir kurie atskiruose renginiuose (jų buvo apie 1500) tikėjosi gauti atsakymą į juos dominančius tikėjimo klausimus bei išgyventi krikščionišką bendrystę. Kaip ir kiekvieną kartą, rengėjai pakvietė ir kitų Bažnyčių atstovus prisidėti prie Evangelikų Bažnyčios dienų. Taip Hamburgo Katalikų Bažnyčia išipareigojo birželio 18, šeštadienį, suruošti Tautų šventę, prie kurios prisidėti ji pakvietė visas Hamburge esančias katalikų užsienietiškas misijas. Kiekvienos tautos misija galėjo prisistatyti dainomis, šokiais, kitais kultūriniais pasirodymais bei savo tautos specifiniais valgiais. Pakviesta buvo ir Hamburgo lietuvių katalikų misija. Prie neseniai naujai iššventintos katalikų katedros, netoli pagrindinės stoties, buvo mums, lietuviams, paskirta viena mokyklinė klasė, kurią išpuošėme lietuviškais audiniais, paveikslais, gintarais ir knygomis. Mūsų taip išpuoštą kambarį aplankė labai daug svečių, nes Tautų šventę aplankė keletas tūkstančių žmonių. Prie lietuviškų barščių, iš Lietuvos atvežto didelio šakočio ir lašiniuočių užsimezgė su svečiais daug įdomių pokalbių apie Lietuvą, jos istoriją ir dabartinę padėtį. Labai didelį pasisekimą turėjo taip pat Elenos Baliulienės vadovaujamas ir Ričardo Baliulio bei Viliaus Pareigio palydimas merginų tautinių šokių būrelis, kuris, nors ir lietuvi prisidėjęs, labai gražiai ir gyvai pašoko kelis tautinius šokius. Tautų šventė baigėsi katedroje ekumeninėmis pamaldomis, kurias laikė Hamburgo kat. arkivyskupas Ludwig Averkamp ir ev. vyskupė Maria Jepsen. Šv. Rašto skaitinį lietuvių kalba skaitė tautiniais rūbais pasipuošusi buvusi ilgametė Hamburgo apylinkės pirmininkė Teresė Lipšienė.

Į Evangelikų Bažnyčios dienas atvyko taip pat grupė tikinčiųjų iš Lietuvos. Tai buvo Plikių evangelikų parapijos nariai-choristai su savo vadovu kun. L.Fetingiu. Norėdami pabendrauti su svečiais iš Lietuvos, Hamburgo lietuviai sekančią dieną susirinko į evangeliškas pamaldas, kuriose dalyvavo ir daug katalikų. Iškilmingas pamaldas, kuriose buvo paminėti deportuotieji ir gyvybę už Lietuvos laisvę praradę žmonės, pravedė kun. L.Fetingis, kun. M.Klumbys ir kun.diak. R.Baliulis. Pamaldas praturtino savo gražiais balsais svečiai choristai iš Lietuvos, kurie po pamaldų dar surengė ir koncertą. Paskui visi susirinko parapijos salėje, kur dar ilgai liko pabendrauti prie suneštiniais valgiais dengto stalo.

Salzgitteris

Gegužės 13 Salzgitterio lietuviai garbingai atšventė Motinos dieną. Šventė prasidėjo šv. Mišiomis šv. Juozapo bažnyčioje. Jas atnašavo kun. Bronius Kuciulis iš Hamburgo kartu su ev. kun. Tamara Šmitiene iš Bad Zwischenahn. Susirinko nemažai žmonių, buvo svečių ir iš tėvynės Lietuvos. Po minėjimo visi buvo pakviesti kavutės. Linksmas pobūvis su šokiais ir dainom tęsėsi iki vėlyvo vakaro. Grojo lietuvių kapela, vadovaujama Romo Gasiūno ir Horsto Kremsier.

Paroda

Hüttenfelde gyvenanti lietuvių menininkė Jūratė Batūraitė-Lemkienė suruošė parodą gražiame Bergštrasės mieste Heppenheime, Taupomosios kasos patalpose. Paroda atidaryta gegužės 19. Joje buvo išstatyta 39 darbai: akvarelės, kolažai ir piešiniai tušu. Į atidarymą gausiai susirinko lankytojų, jų tarpe buvo nemažai lietuvių.

Atidarant parodą, kalbėtojas pabrėžė, jog piešimas tušu atrodo daugeliui šiais laikais senamadiškas, kažkas tokio iš Diurerio laikų, juo labiau, jei piešimo motyvai yra realistiški: seni namai, kluonai, medžiai, kelmai. Bet menininkei Jūratei Lemkienei, sakė kalbėtojas, piešimas tušu yra daugiau negu pratimai pirštams - nesensacingai, nemonumentaliai, nesivaikydama efektų, apgalvotai ir nepaprastai detaliai, bet taip pat betarpiškai ir spontaniškai ji išreiškia kažką savito, palikdama gana vietos stebėtojo fantazijai. Šiandienos menas reiškiasi įvairiomis formomis, stiliais, įvairia kokybe. Po karo ištisus dešimtmečius realizmas neturėjo jokių galimybių reikštis. Tik kai abstraktus menas atsimušė į savo ribas, kai pop-menas ir fotorealizmas užkariavo meno rinką, menininkai-realistai vėl atgavo savo teises.

Jūratė Batūra-Lemkienė yra baigusi Toronte Aukštąją meno ir Aukštąją pedagogikos mokyklą. Nuo 1978 metų ji gyvena su šeima Hüttenfelde.

VASARIO 16 GIMNAZIJOJE

Ruandos jaunimas svečiuose pas lietuvius

Gegužės 19 neįprasti svečiai aplankė Vasario 16 gimnazijos mokinius. Visų pažįstamas tėvas Hermanas Šulcas atsivežė 4 mergaites ir 4 berniukus, nuo 15 iki 26 metų amžiaus, išlikusius gyvus po baisių skerdynių Ruandoje 1994 balandžio mėnesį. Tai pirmoji jų apsilankymo vieta po nusileidimo Frankfurto aerouoste. Lietuviai gimnazistai juos sutiko labai draugiškai. Po vakarienės visi susirinko pilies salėje pavakaroti. Apsilankė ir Lampertheimo šv. Andriejaus parapijos klebonas P. Hammerich, vietos kunigas, spaudos atstovai, apylinkėje gyvenantys lietuviai. Ir nors tą dieną vyko dar trys lietuvių parengimai, prisirinko pilna salė norinčių susitikti ir pabendrauti su jaunaisiais ruandiečiais.

Pirmiausia visus pasveikino gimnazijos direktorius Andrius Šmitas. Pasidžiaugė šios grupės apsilankymu ir kad kun.Šulcas nepamiršta gimnazijos. Supažindino su vokiečių kunigais. Paskui Ruandos jaunuolių grupelė prisistatė su viena giesme. "Tu, Dieve, atnešei gerą naujieną, kad visi žmonės turi teisę būti laisvi" - giedojo jie, mušdami būgną ir plodami į ritmą. Paskui kiekvienas keliais vokiškais sakiniais prisitardė kuo vardu, kiek metų, ką dirba ar ketina dirbti. Kun.Šulcas plačiau papasakojo apie kiekvieno jų išlikimo istoriją. Antai vienam jų, būsimajam girininkui, kai praeitais metais prasidėjo skerdynės, net dukart pavyko ištrūkti iš žudikų rankų. Viena mergaitė liko gyva, nes buvo apkasta žemėmis bananų giraitėje. Tris dienas ir naktis ji taip išgulėjo be valgio, be vandens, kvėpuodama žemėmis ir girdėjo, kaip klykė žudomas jos broliukas, kurį hutu kareiviai surado šitaip paslėptą po žemėmis. Bet toji mergaitė sugebėjo atleisti moteriškai, išdavusiai jos broliuką ir kitus. Jauniausias grupės berniukas - tai penkiolikmetis karys. Kai visą jo šeimą išžudė, jis nuėjo į sukilėlių kariuomenę. Vėlgi kita grupės mergaitė su sesute slėpėsi po lavonais ir taip liko gyvos. Trys iš čia besilankančių jaunuolių buvo hutu tautybės. Jie rizikavo savo gyvybe, gelbėdami žudomus tutsi ir slėpdami juos, kur tik įmanoma. Kun.Šulcas papasakojo, kad paprasti žmonės nejautė neapykantos vieni kitiems, abi tautybės gražiai sugyveno tarpusavy ir pavojaus metu parodė daug solidarumo. Čia jis dar papasakojo apie vieną palaido elgesio moteriškę Chantal. Kada hutu kariai uždarė 2000 žmonių bažnyčioje ir paliepė visiems hutu išeiti laukan, jį paklausė jų, kas atsitiks su likusiais žmonėmis. Ir kada jai buvo atsakyta, jog likusieji mirs, Chantal šokosi juos ginti, klausdama, ką jie blogo padarė, kas ir kokią teisę turi žudyti nekaltus žmones. Toliau raginama išeiti, ji tvirtai apsisprendė ir liko su savo dviem vaikais bažnyčioje, kur buvo visi iki vieno žiauriai mačetimis nukankinti.

Paskui jaunieji ruandiečiai padainavo, pagiedojo, pašoko, ir vis pritardami tuo vieninteliu būgnu bei ritmingu plojimu. Berniukai pašoko išpūdingą tautinį šokį, kokį šokdavo karaliaus dvare prieš medžioklę. Apsirengę labai spalvingai (žalia-geltona-raudona yra Ruandos spalvos), be to dar su šviesaus lino ilgais perukais, su skambučių vainikais ant kojų, su simboliniais skydais bei ietimis, pašūkaudami, paulbėdami jie taip išpūdingai šoko, jog ne vienas pasijutome lyg Afrikoje. Rodėsi, jog už šokančiųjų turėtų plytėti mėnulio apšviesta savana ir pasigirsti liūto riaumojimas.

Po koncerto kun. Šulcas pranešė, kad dabar prasideda laisva programa ir tuoj paaiškino, kas tai yra. Ruanda - neturtingas kraštas, kaimuose elektros nėra. Kai sutemsta, tuoj visi nueina miegoti. Visai kitaip yra, kai šviečia pilnatis. Tuomet visi šoka, dainuoja iki paryčių. Niekas nieko neorganizuoja, jokių šokių nesimoko - paprastai šoka, linksminasi ir tiek. Ir jei dabar pranešė, jog prasideda laisva programa, tatau reiškia, jog visi turi imti ir šokti kartu. Iš pradžių publika pažiūrėjo į tą išmonę skeptiškai, bet paskui vienas paskui kitą ėmė slinkti mokiniai į ruandiečių šokėjų tarpą, paskui būgnas patraukė ir mokytojus, netrukus reikėjo sustumti kėdes, nes pritrūko vietos - salėje greit pasidarė panašu į diskoteką, tik kurtinančius garsiakalbius čia pakeitė paprasčiausias Afrikos kaimo būgnas, aptrauktas karvės oda. Gražiai papuoštas, talentingų rankų būgnijamas, jis buvo ypatingas šio vakaro instrumentas, kuris priartino mus prie Afrikos, prie jos žmonių ir jų gyvenimo. Dar ir kitą dieną mokiniai aptarinėjo, kaip, girdi, galima puikiai pasilinksinti be didelės technikos.

Sekantį rytą draugystė buvo stiprinama. Vaikiniai žaidė kartu krepšinių, lietuvaitės vedėsi ruandietes į savo kambarius, bandė susikalbėti kaip išmanydamos, dovanojo gintarinių papuošalų, šampūnų, rūbų, paskui vedėsi į kavinę vaišinti itališkais ledais. Visą dieną

tvirtinę draugystę, vakarop skyrėsi, nes jaunieji ruandiečiai turėjo tęsti kelionę po Vokietiją.

Jaunieji talentai gimnazijoje

Be abejonės, kiekvienas žmogus yra gavęs iš Dievo kokį nors talentą ar bent talentuką. Bet ne visi juos tinkamai panaudoja, kitas netgi ima ir užkasa. Bet jei kas nors savo talentą išvysto tiek, jog net kiti pastebi, tai jo draugai ir artimieji tuo džiaugiasi. Kai Lena Valaitytė ėmė dainuoti Vokietijos televizijoje, sujudo ne tik jos draugai - visi Vokietijos lietuviai apsidžiaugė. O kai ji sykių sudainavo dainelę apie meškiuką Rudnosiuką ar apie čigonus lietuviškai, tai lietuvių mamos dar ilgai rodė savo vaikams video įrašus.

Per ilgą gimnazijos gyvavimo laiką radosi vis nauji talentai. Tai kas, kad jie tiek nepagarsėjo - dėl to jie nėra nuvertintini. Štai prieš keletą metų gimnazijoje vienu metu buvo net penkios roko grupės. Jos net buvo išleidusios savo kasetę. Iš jų viena grupė - "Musmirė" gyvuoja iki šiol. Yra išleidusi savo sukurtų dainų atskirą kasetę "Palikimas" ir kompaktinį diską su dviem dainom. Toliau pats kuria dainas ir jas dainuoja Virginijus Jocys.

Šiuo metu gimnazijoje jau antri metai groja grupė "Bunch of Problems". Jai vadovauja Vytas Lemkė, praeitais metais baigęs Vasario 16-osios gimnaziją. Jis pats kuria dainas ir jas atlieka, pritardamas elektriniais vargonais. Grupėje elektrinėmis gitaromis groja ir šiuometinis abiturientas Justas Čekuolis bei vienuoliktokas Viktoras Diawara. Mušamaisiais būgnija vokiečias iš Hüttenfeldo. Per nepilnus metus jie jau tris kartus koncertavo vokiečių mokykloje ir buvo pastebėti spaudos. Ji parašė gana gerus atsiliepimus, išspausdino grupės nuotraukas. Ypatingą dėmesį atkreipė į tai, kad visos atliekamos dainos yra sava kūryba.

Jaunuoliai buvo pakviesti dalyvauti Lietuvos Roko festivalyje. Prieš 7 000 žiūrovų jie sudainavo dainą "Arčiau prie tavęs". Nors ir neparsivežė prizų, tačiau buvo publikos šiltai sutikti, ir jų konkursinė daina dažnai skamba per Lietuvos radiją. Be to, ji yra išleista drauge su kitų festivalio atlikėjų dainomis kompaktiniame diske.

Kalbant apie talentus, negalima nepaminti ir sportininkų. Viernheimio AvH-Europos mokyklos sporto salėje rėmėjų draugija surengė jaunųjų krepšininkų varžybų turnyrą. Sporto mokytojas pasiūlė mūsų gimnazistams šiame turnyre pasivaržyti. Kadangi šiais metais gimnazijoje daug mokinių iš Lietuvos, tai atsirado reikiamas skaičius mokačių neblogai žaisti krepšinį. Ką ten neblogai - kiti jau buvo Lietuvoje betaiką į profesionalus. Greit suformavo grupę ir, vos kiek pasitreniravę, nuvyko į varžybas, kuriose dalyvavo 8 komandos. Tai buvo visiems netikėta: išlindo iš kažkur nežinomi lietuviai ir laimėjo trečią vietą. Spauda pažymėjo, kad "Hüttenfeldo Lietuvių Gimnazijos komanda atkreipė žiūrovų dėmesį, nes visiems žinoma, kad Lietuva paruošia puikius krepšininkus".

Birželio 30 berniukų bendrabučio vedėjas E.Jankūnas surengė kamuolio mėtymo į krepšį, t.y. "taikliosios rankos" varžybas. Ne vieną valandėlę laisvalaikio praleido mokiniai, besiruošdami joms. Iš jaunesniųjų taikliausias pasirodė besas Mykolas Katinas, taikliausią ranką mergaičių tarpe turėjo Raminta Mooraitė, o vyresniųjų vaikinų tarpe sau lygaus

neturėjo Marius Žemaitis. Jis Lietuvoje priklausė beveik prie profesionalų. Čia iš 15 metimų pataikė 12. Nugalėtojai buvo apdovanoti krepšinio kamuoliais.

Birželio trėmimų paminėjimas

Birželio 15 gimnazijos mokiniai ir apylinkės lietuviai susirinko pilies koplyčioje pasimelsti už tuos, kurie patyrė baisią tremtį iš mylimos tėvynės, kurie kentėjo nežmoniškas kančias Sibiro speiguose ir galiausiai tik retas iš jų beišvydo gimtąją žemę. Jau antra diena mokyklos koridoriuje stovėjo stendas su ištremtųjų vargų aprašymais ir nuotraukomis bei trispalve su juodu gedulo kaspinu.

Pamokslo metu gimnazijos kapelionas kun. G.Tamošiūnas kalbėjo apie dviejų pavidalų blogį, kuris, amžiui dar neįpusėjęs, užvaldė Europą. Nationalsocialistai atvirai skelbė planą sukurti Naująją Europą, kurią ruošėsi germanizuoti ir kurią turėjo valdyti arijai. Kiti gi turėjo tapti arijų tarnais arba nustumti toliau į rytus, o kiti net sunaikinti. Sovietinis blogis buvo užmaskuotas: sovietinė sistema, skelbdama tautų brolybę, vykdė Rusijos ekspansiją ir jos komunistinėje imperijoje nebuvo meilės artimui, nebuvo vietos mąstančiam žmogui. Sudarę iliuziją, jog šėtono nėra, žudė ir ramias pavergtas tautas, ir savuosius.

Po šv. Mišių visi susirinko berniukų bendrabučio salėje. Čia grupė mokinių, vadovaujami bendrabučio vedėjo Edmundo Jankūno, parengė montažą. Šviečiant žvakutėms, tarp riedančio traukinio garsų, buvo skaitomi tremtinių prisiminimai. Trumpam iškilo tremties pragaras prieš akis. Viena prisiminimų ištrauka buvo baisesnė už kitą. Galiausiai minėjimas buvo baigtas malda ir daina "Grįžtu namo... į laisvą Lietuvą grįžtu".

Sutvirtinimo sakramentas Vasario 16 gimnazijoje

Birželio 11 lietuvių išeivijos vyskupas Paulius Baltakis specialiai atvyko į Vasario 16 gimnaziją ir suteikė sutvirtinimo sakramentą 11-ai mokinių: Jurgitai Banytei, Artūrai Brėdinui, Mariui Dautartui, Rolandui Gasiūnui, Mykolui Gucaičiui, Margaritai von Holt, Kristinai Junevičiūtei, Mariui Motijauskui, Vytui Nemuniui, Kęstučiui Timpai ir Erikai Tunylaitei.

Iškilmingas šv.Mišias pilies salėje atnašavo pats vyskupas, koncelebravo gimnazijos kapelionas kun. G.Tamošiūnas, kuris ruošė mokinius šiam sakramentui. Giedama buvo iš giesmynėlių, skirtų lietuviškoms jaunimo stovykloms. Šiuos giesmynėlius vyskupas atvežė dovanų gimnazijos koplyčiai.

Po Mišių visi buvo pakviesti prie šventiško pietų stalo. Čia priėmusius sutvirtinimo sakramentą sveikino direktorius ir vyskupas. Abu pasidžiaugė, kad gausėja mokinių iš Lietuvos. Tėvų komiteto pirmininkas K.Paškauskas ir moterų klubo pirmininkė E.Lucienė taip pat sveikino ir įteikė dovanėles.

Abiturientų išleistuvės

Šiais mokslo metais Vasario 16 gimnazijoje brandos egzaminus išlaikė 14 abiturientų. Tai bene bus rekordinis skaičius. Birželio 16 vakare jie kartu su visais mokiniais ir mokytojais susirinko gimnazijos valgykloje iškilmingos vakarienės. Atvyko ir kai kurių mokinių tėveliai (vieni net iš Lietuvos!), o taip pat VLB valdybos ir gimnazijos kuratorijos atstovai.

Vakarienei baigiantis, į visus prakalbo gimnazijos direktorius Andrius Šmitas. Sveikino įveikus šį nelengvą išmėginimą. Betgi jis priminė, jog dabar atėjo tokie laikai, kada mokytis reikia visą gyvenimą, ir nė vienas nuo mokslo nebepabėgs. Visi mokslai šiais laikais tobulėja greitais tempais, ir, nenorint atsilikti savo specialybėje, reikia nuolat sekti, kas naujo atrasta, išrasta toje srityje. Direktorius dėkojo visiems mokytojams, mokiusiems ir egzaminavusiems šiuos mokinius, ypač mokyt. Futereriui, kuriam teko daugiausia egzaminuoti, ir buvusiam mokyt. A.Weigeliui, kuris, nors ir būdamas pensijoje, psichologiškai palaikė abiturientus. Dėkojo ir matematikos mokytojai, nes ji taip sugebėjo paruošti mokinius matematikoje, jog tą visoje Vokietijoje vadinamą "siaubo dalyką" tryliktokai išlaikė neblogai. Direktorius priminė abiturientams, kad Lietuva laukia jaunų specialistų. "Čia, Vokietijoje, su diplomais rankose Jūs ne vienas turėsite stovėti eilėse Arbeitsamt'e, kad gautumėt nors kokį darbą. Tuo tarpu Lietuvai reikalingas kiekvienas žmogus, mokantis užsienio kalbas ir turintis specialybę", - sakė direktorius. Ir dar sakė, jog tikisi jų veiklos Lietuvių Bendruomenėje, kurios nariai savo aukomis šią gimnaziją išlaiko.

Klasės aukėtoja pasidžiaugė savo auklėtinių laimėjimais, nors dar kai kurie matyti su paraudusiomis nuo ašarų akimis ir širdys neseniai nustojo drebėti. Linkėjo jiems viso geriausio ateityje.

VLB valdybos pirmininkas Arminas Lipšys irgi sveikino abiturientus ir sakė, jog nuo jų generacijos priklausys, kaip atrodys Lietuva. Dovanų įteikė kiekvienam po Lietuvos žemėlapi. Toliau kalbėjo mokyt. Marytė Šmitienė. Kaip šokių grupės vadovė ji dėkojo tiems abiturientams, kurie sutiko šokti ir paskutiniaisiais mokslo metais, taip pastiprindami grupę. Kaip ateitininkų grupės vadovė sveikino abiturientus-ateitininkus, kurių šioje išleidžiamajoje klasėje buvo labai veiklių, linkėjo jiems sėkmės ateityje ir priminė, jog jie visur ir visada turi likti ateitininkais. Dovanų įteikė kiekvienam nuotraukų montažus.

Tėvų vardu kalbėjo Povilas Slankauskas, gydytojas-anesteziologas iš Kauno. Dėkojo direktoriui ir mokytojams už nuveiktą darbą ir linkėjo gimnazijai mažiausiai šimto metų. Ir patys abiturientai atsisveikindami suminėjo visus, nuo direktoriaus iki virėjų, kam jie dėkoja, ir įteikė gėlių klasės auklėtojai bei direktoriui.

Po išleistuvių vakarienės visi dar išėjo laukan nusifotografuoti. Paskui pamažu skirstėsi.

1995 metų abiturientai

Justinas ČEKUOLIS, gim.1975 Vilniuje, atvyko į Vasario 16 gimnaziją 1991, nemokėdamas vokiečių kalbos. Prieš tai buvo mokėsis Ispanijoje ir Jungtinėse Valstijose. Čia jis įsijungė į mokinių veiklą: dainavo chore, šoko tautinius šokius, grojo orkestre ir "BoP" roko grupėje. Vienu metu buvo mokinių tarybos nariu. Mėgiamiausi mokslo

dalykai buvo kalbos ir sportas. Ateityje ketina studijuoti teisę Vilniaus universitete ir tęsti muzikinę veiklą.

Živilė GALINSKAITĖ, gim. 1976 Kaune, 1984 metais su mama atvyko į Vokietiją ir iškart pradėjo mokytis Vasario 16 gimnazijoje. Ketina studijuoti biologiją.

Tanja Nicole GEHBAUER, gim. 1976 Vokietijoje, pradėjo lankyti Vasario 16 gimnaziją 1988 metais. Buvo skautė, dainavo chore, grojo orkestre. Labiausiai mėgo sportą. Ketina studijuoti, bet dar neapsisprendusi dėl studijų krypties.

Elvyra KALVEN, gim. 1973 Vilniuje, į Vokietiją su šeima atvyko 1989 metais, 1991 atvyko į Vasario 16 gimnaziją. Priklausė ateitininkų organizacijai. Mėgo kalbas ir religiją. Ketina įsigyti medicinos sesers specialybę, o vėliau galbūt studijuoti.

Zita KALESINSKAITĖ, gim. 1974 Seinuose / Lenkijoje, į Vokietiją su šeima atvyko 1992 metais ir tais pačiais metais pradėjo mokytis gimnazijoje. Buvo labai aktyvi ateitininkė, dainavo chore, šoko tautinius šokius. Labiausiai mėgo vokiečių kalbos ir religijos pamokas. Ketina studijuoti vertėjavimą Heidelberge.

Kazimieras KAMINSKAS, gim. 1976 Vilniuje, 1990 atvyko į Vasario 16 g-ją, įstojo į ateitininkų organizaciją, šoko tautinių šokių grupėje. Ketina studijuoti ir tapti ekonomistu - menedžeriu.

Antanas KARČIAUSKAS, gim. 1974 Vilniuje, pradėjo mokytis Vasario 16 gimnazijoje 1992, priklausė ateitininkų organizacijai, vysk. Valančiaus blaivininkų kuopai. Ketina studijuoti ekonomiką ir filosofiją.

Rene KLIMAITIS, gim. 1975 Berlyne, lankė Vasario 16 gimnaziją nuo 1986 metų. Priklausė skautų organizacijai, dainavo chore, šoko tautinius šokius, grojo orkestre, dvejus metus buvo renkamas į mokinių komitetą. Laisvalaikiu mėgo žaisti futbolą, dalyvavo roko grupėse "Musmirė", "Ego", "BoP". Artimiausiu metu tarnaus Vokietijos kariuomenėje, vėliau norėtų studijuoti ekonomiką arba psichologiją.

Edita LORENCAITĖ, gim. 1976 Kaune, į Vokietiją su šeima atvyko 1989 ir tuoj pat pradėjo lankyti lietuvių gimnaziją. Edita ilgus metus dainavo chore, liaudies dainų būrelyje ir šoko tautinius šokius, priklausė skautų organizacijai. Ruošiasi mokytis toliau ir tapti banko tarnautoja.

Rytis MĒDŽIUS, gim. 1974 Švenčionyse, atvyko į gimnaziją 1992 metais, dainavo chore ir dainų būrelyje bei šoko tautinius šokius. Mėgo keliauti ir domėjosi literatūra. Ketina studijuoti ekonomiką.

Tomas PLENIUS, gim. 1974 Klaipėdoje, su šeima 1989 atvyko į Vokietiją, 1992 pradėjo lankyti Vasario 16 gimnaziją. Mėgo matematiką, fiziką, laisvalaikio metu daug sportavo ir užsiiminėjo kompiuteriu. Planuoja studijuoti ir tapti patarėju mokesčių reikaluose.

Daina SCHUSTER, gim. 1976 Vokietijoje, pradėjo lankyti Vasario 16 gimnaziją 1989 metais. Buvo skautė, taip pat dainavo gimnazijos chore. Laisvalaikiu mėgo klausytis muzikos, skaityti. Patiko mokytis istorijos, lotynų kalbos, chemijos. Ketina studijuoti biochemiją, ateityje norėtų tyrinėti.

Rasa SLANKAUSKAITĖ, gim. 1975 Kaune, į gimnaziją atvyko 1992 metais į vienuoliktą klasę. Įsijungė į ateitininkų veiklą, dainavo chore, šoko tautinius šokius. Ruošiasi studijuoti informatiką.

Jutta WIEBERNEITYTĖ, gim. 1974 Kaune, 1990 su šeima atvyko į Vokietiją, o 1992 atvyko į lietuvių gimnaziją. Čia būdama, tapo ateitininke, šoko tautinius šokius. Jai labai patiko šokti ir piešti. Dar nėra apsisprendusi, ką studijuos: teisę ar meno istoriją.

Galima pastebėti, jog kai kurie abiturientai yra atvykę iš Lietuvos tik tam, kad, Vasario 16 gimnazijoje besimokydami, išlaikytų brandos egzaminus pagal Vokietijos reikalavimus ir galėtų Vakaruose studijuoti. Be abejonės, jie yra dėkingi giminėms arba rėmėjams už suteiktą galimybę, už stipendiją. Vienas Amerikos lietuvis, kuris, nors ir ne turtais pertekęs, bet savo vaikų neturėdamas, suteikė galimybę dviems Lietuvos jaunuoliams baigti čia mokslą. Ir tai yra dovana ne tik tiems jaunuoliams, bet taip pat ir beatsikuriančiai Lietuvai.

Šios laidos abiturientai, paklausti, kas jiems patiko gimnazijoje ir kas ne, ko jie pasiges jų palikę, rado ir kuo nusiskusti, ir kuo pasidžiaugti: bendrabučio taisyklės varžė gyvenimą, kitam gi žuvis ar kepenėlės buvo nekenčiamas valgis, dar kitam koks mokytojas ar bendrabučio vedėjas nepatiko. Paskui vėlgi, būry gyvenant, kyla apkalbų, nesusipratimų, kas ne vienam gadino kraują. Bet, aplamai paėmus, visi pasiges draugų, parko, paukščių čiulbėjimo, koplyčios, švenčių. Daugelis pastebėjo, jog gyvenimas bendrabutyje išmokė juos savarankiškumo, tolerantiškumo. Dauguma abiturientų ketina ateity palaikyti kuo glaudesnius ryšius su Lietuva ir Vokietijos lietuvių Bendruomene.

Joninės

Birželio 24, vadinasi tikrąją Joninių dieną, sugužėjo lietuviai iš visos Vokietijos į Hüttenfeldą. Čia iš tolo juos pasitiko Lietuvos trispalvė, iškelta pilies bokšte, o vėliavų aikštelėje plevėsavo dar trys vėliavos: Vokietijos, Hesseno žemės ir Europos. Nors ir šiaip paskutiniaisiais metais gimnazijos teritorija labai išgražėjo, bet dabar kiemai visur šviežiai nušluoti, pievų žolė neseniai nuskusta, gėlynai apravėti - kruopščiai dabinosi gimnazija, laukdama svečių.

Oras pasitaikė idealus: nei per karštas, nei per šaltas - maloniai šiltas žiūrovams ir šokėjams. Taip liko visą vakarą. Gimnazijos direktorius pradėjo šventę, pirmiausia pasveikindamas visus Jonus ir Jones bei visus susirinkusius. Jų tarpe buvo nemažai garbingų svečių. Iš Bonos atvyko Lietuvos ambasadorius prof. Zenonas Namavičius su žmona, konsulas Algimantas Kundrotas, patarėjas dr. J.Rudalevičius su žmona ir kt. Pagerbė mus savo apsilankymu ir vokiečių valdžios atstovai: Hesseno finansų ministras Karl Starzacher, Hesseno parlamento viceprezidentė Veronika Kiekheben-Schmidt-Winterstein, buvęs Lampertheimo miesto burmistras G.Dieter, Roxheimo-Bobenheimo miesto burmistras A. Reiner, lietuvių garbės konsulas K.Rotenberger, Bergštrasės deputatas bundestage dr. M.Meister, landtago narys N.Schmidt, Hüttenfeldo viršaitis E.Maul ir t.t.

Lietuvos ambasadorius prof. Z.Namavičius sveikindamas džiaugėsi, kad ne vien Lietuvoje švenčiamos Joninės, bet ir išeivijoje. Sakė, kad, nors ir labai jauku ambasadoje, bet čia daugiau lietuvių vienoje vietoje, todėl čia dar jaučiau. Jis užjautė mokinius, kad jie dar nepaleisti atostogų, o Bendruomenei palinkėjo ilgai klestėti ir turėti kuo daugiau aktyvių narių.

Hesseno finansų ministras, didelis Lietuvos ir lietuvių draugas Karl Starzacher linkėjo susirinkusiems puikios šventės, prisiminė praeitas Jonines ir visus negailestingai kepinusią saulę. Taip pat jam malonu buvo, jog Lietuvių kultūros dienos, kurias jis rengė dar būdamas Hesseno parlamento prezidentu, vyko ir čia, Vasario 16 gimnazijoje.

Gimnazijos kuratorijos pirmininkas Vingaudas Damijonaitis pasveikino visus abiturientus, sėkmingai išlaikiusius egzaminus, ir įteikė dovanų po knygą. Tėvų komitetas pasveikino geriausiu vidurkiu išlaikiusią egzaminus Dainą Schuster.

Pasibaigus sveikinimams, po didžiuoju ažuolu prasidėjo programa. Gimnazistai dainavo, šoko, grojo skudučiais, keletą dalykų sugrojo mažųjų ir didžiųjų orkestras. Nors parke tarp medžių lapijos ir nekokia akustika, visgi buvo girdėti ir žodžiai ir melodija. Ogi gražiausią staigmeną padarė žiūrovams šiemet šokių grupės vadovė: ji įjungė į šokėjų gretas mažiausiuosius lietuviukus ir lietuvaites, kurie dar net gimnazijos nelanko. Su didžiausiu įkvėpimu jie sušoko "Noriu miego, saldaus miego" ir susilaukė aiškiai daug garsesnių katučių negu visi kiti koncerto atlikėjai. Paskutinį šokį "Išėjo tėvelis į mišką" šoko vyresnieji ir tie patys mažiukai. Galima buvo patirti visai naują jausmą, prisiminti vaikystę, kada tėvai su vaikais šoko bendrus šokius ir taip kartu augino kultūros, gražaus laisvalaikio užsiėmimo poreikį. Viena mergytė labai nustebo, kada mamytė pareiškė vaikystėje su tėveliais tą patį šokį šokus.

Antrąją programos dalį atliko Hüttenfeldo vokiečių vyrų choras. Jis padainavo tris dainas. Kad kartais ir pritildyti, bet stiprūs yra vyrų balsai, tad dainos gražiai nuskambėjo. Tame neseniai šimtmetinį jubiliejų atšventusiame chore savo ryškiu tenoru prisideda ir mūsų gimnazijos mokytojas Vilius Lemkis. Prieš kažkiek tai metų vokiečiai per Jonines grojo valtornomis, ir daug kas prisimena, kaip įdomiai ir gražiai skambėjo jų melodija parko gilumoje.

Programai pasibaigus, visi nusikraustė arčiau valgių ir gėrimų. Prie talonėlių kasos nusidriekė ilga eilė, bet nereikėjo nekantrauti, nes eilėje galima buvo pasikalbėti su labai seniai matytu draugu arba naujai su kuo nors susipažinti belaukiant. Netrukus ir armonikos balsai pasigirdo, kitam parko gale uždainavo, pradėjo pievoje suktis rateliai - šventė įsisiūbavo į linksmąją, bet ne į girtąją pusę. Dėl linksmumo buvo visokių teorijų: vieni sakė, kad oras buvęs palankesnis linksmumui, kiti tvirtino, jog tai dėlto, kad žmonės linksmesni suvažiavo, dar kiti priskyrė šitai vynui - jo šiemet gėrė daugiau negu alaus.

Vos pritemus, gimnazijos skautai uždegė laužą. Čia keli skautai ir skautės gavo aukštesnius patyrimo laipsnius ir kitokios spalvos kaklaraiščius. Laužo ugnis lyg devyniais arkliais traukia į save mažesniuosius, tad tėvai turėjo saugoti, kad jų atžalos su nuodėguliais neapdegintų savo draugų. Šventė nusidriekė į gilią naktį, gi daugelis ir visai nenuėjo miegoti - prasišnekučiavo su draugais palapinėje ar prie laužo.

Lietuvos ministro pirmininko kreipimasis į išeivijos jaunimą

- Lietuva laukia Jūsų žinių, proto ir širdies -

Žiauri okupacija ir nelengva mūsų kraštui tekusi istorija lėmė, kad Lietuvos žmonės tapo išblaškyti po visą pasaulį, išbandė sunkia tremtinio dalią. Tačiau visur tradicinio lietuviško darbštumo dėka mūsų širdžiai mieli vardai tariai greta žinomiausių Vakarų mokslininkų ir konstruktorių, verslininkų ir menininkų.

Daug įvairios pagalbos galima laukti iš lietuviškų šeimų palikuonių, baigusiu ar tik semiančių mokslus garsiausiuose pasaulio universitetuose, pradedančių dirbti žinomiausiose kompanijose, bankų įstaigose. Apie tokią išsilavinimą Lietuvos jaunimas dar tik gali svajoti, nors tai - mūsų valstybės ateitis.

Šiandien mūsų valstybė kreipiasi į Jus visus, lietuviškasis Vakarų valstybių jaunime, su tuo pačiu prašymu ir viltimi, kaip kažkada - prieš 75 metus - Jūsų senelių laukė atsikūrusi Lietuva. Mūsų valstybei reikalingos Jūsų žinios, Jūsų jaunas ir lankstus protas, Jūsų energija ir gaivus žvilgsnis iš šalies.

Mes kviečiame išeivijos jaunąją kartą padėti mums pakelti Lietuvą naujam gyvenimui. Mes kviečiame Jus atvykti ilgesniam ar trumpesniam darbui į Lietuvos Respublikos valstybines institucijas, kviečiame praktikai gamybos, mokslo, kultūros ar švietimo baruose, būti konsultantais mūsų verslo firmose. Tuo Jūs prisidėsite prie Lietuvos žengimo į civilizuotą ir demokratinį pasaulį, prie jos tapimo klestinčia valstybe.

Lietuvos Respublikos Vyriausybė pasistengs sudaryti kuo geriausias sąlygas ir parodys atitinkamą dėmesį visiems, kas savo darbu ir žiniomis norės padėti savo senelių ir tėvų žemei. Triūsas jos labai bus įvertintas, o daugeliui iš Jūsų tai dar labiau atvers širdį ir jausmus žemės lopinėliui, kuris vadinasi LIETUVA.

Su pagarba

Adolfas Šleževičius
Ministras pirmininkas

Redakcijos priedas. Spausdinant šį kvietimą, reikalinga pažymėti, kad kai kurie išeivijos jaunuoliai jau pačiomis pirmosiomis po Nepriklausomybės atstatymo dienomis patraukė Lietuvon, kad vykdytų tai, ko juos tėvai mokė - koku nors būdu padėtų Lietuvai. Jie dirbo informacijos centre, pedagoginėse įstaigose ir kt. Ir šiuo metu yra ten dirbančio išeivijos jaunimo. Reikia tikėtis, kad ir Vokietijos jaunieji lietuviai įsijungs į entuziastų eiles.

Lietuvis vokiečių meno simpoziume

Gegužės mėnesį Vasario 16 gimnazijoje apsilankė netoliese, maždaug 15 km tiesia oro linija, esančių miestų Bobenheimo ir Roxheimo burmistras Albert Reiner ir jaunas

skulptorius iš Lietuvos Kęstutis Balčiūnas. Jie pakvietė visus lietuvius į iškilmingą skulptūrų perdavimo ceremoniją.

Šie du aukščiau paminėti miestai yra vienas šalia kito. Per paskutiniuosius 10 metų buvo sudarytas ir įvykdytas projektas, kuris užpildė tą žemės plotą, kuris dar buvo likęs tarp abiejų miestų. Dabar čia išaugo modernūs pastatai, jų tarpe ir sujungto dvigubo miesto magistratas, mokykla, paštas, gyvenamieji namai, o pačiame centre nusidriekusi didelė aikštė - Kurpfalzplatz.

Šiam kompleksui papuošti sukviestas skulptorių simpoziumas, kurio lozungas "Vienas su kitu - vienas kitam". Simpoziume dalyvavo skulptoriai iš Vokietijos, Lenkijos, Rumunijos, Prancūzijos ir Kęstutis Balčiūnas iš Lietuvos. Jis (g.1958) yra mokėsis juvelyrų Telšių meno mokykloje, studijavo ir 1986 baigė skulptūrą Leningrado Meno akademijoje, vėliau dirbo Mariampolėje. Dalyvavo parodose Lietuvoje ir užsienyje, taip pat kūrybinėse kelionėse Sov.Sajungoje, Anglijoje, Lenkijoje, Vengrijoje, Jugoslavijoje, Bulgarijoje ir Vokietijoje. Pastarojoje jis jau ne pirmą kartą - su savo skulptūrų paroda ir simpoziumuose neseniai buvojo Schifferstadto ir Dudenhofo miestuose. Simpoziume tema "Vienas su kitu - vienas kitam" jis, gavęs didžiulį rausvo smiltainio gabalą, jame iškalė beišaugantį angelą. Skulptūrai vieta buvo paskirta maždaug aikštės vidury, ten vietoje jis ją ir kalė. Dirbdamas susilaukė daug lankytojų, kurie stebėjo, kaip jų mieste auga skulptūros. Nuoširdžiausias menininko globėjas buvo pats burmistras, kuris yra lietuvių kilmės. Jis nepraleidžia jokio rimtesnio lietuvių parengimo Hüttenfelde, dažnai važinėja į Lietuvą ir savo dukrytėms kviečiasi au-pair aukles iš Lietuvos.

Simpoziumo uždarymas ir skulptūrų priėmimas įvyko birželio 2. Iškilmės prasidėjo ekumeninėmis pamaldomis, giedojo chorai, grojo orkestrai. Burmistras sveikino visus dalyvius, o ypač skulptorius. Jiems buvo įteiktos dovanos. Meno istorikas Clemens Jöckle aptarė kiekvieną skulptūrą. Paskui visi patraukė užvalgyti ir išgerti į didžiules palapines, kur šventė tęsėsi dar kelias dienas.

Pabaltijys vakar, šiandien, rytoj

- taip pavadino konkursą, kuriame Rheinland-Pfalzo Švietimo ministerija pakvietė dalyvauti šios žemės mokyklų mokinius. Pasisekimas buvo negirdėtas. Jame dalyvavo 26.000 įvairiausio amžiaus mokinių iš 391 mokyklos. Konkurso uždarymo proga buvo surengtas priėmimas Mainzo Elzer Hof didžiojoje salėje, kur buvo sukviesti ir apdovanoti konkurso nugalėtojai. Šioje šventėje dalyvavo taip pat Lietuvos konsulas Algis Kundrotas ir Estijos ambasados sekretorius Neeme Brus, grupė mokinių iš Vilniaus M.Daukšos mokyklos su savo direktoriumi ir mokytojais ir dar daug kitų svečių.

Valstybės sekretorius Jürgen Debus, sveikindamas konkurso laureatus, kalbėjo, jog šis taip gerai pavykęs konkursas yra svarbus žingsnis taikos išlaikymo Europoje bei jos vertybių ir kultūros bendrystės kelyje. Juo labiau, kad šios trys mažos valstybės ilgą laiką buvo sviedinuku galingųjų rankose. "Kas gi iš mūsų žinojo apie jų likimą?" - klausė jis.

Estijos ambasados sekretorius Neeme Brus sakė, jog norėtų matyti Pabaltijį prisiartinant prie Europos dvasinio centro. Jis dėkojo ypač mokytojams, kurie pažadino mokiniuose susidomėjimą šiomis mažomis valstybėmis. Ir tikrai, apžiūrėjus išstatytus darbus, negalėjai

nesistebėti jaunystės išradingumu, draugiškumu savo kaimynams. Vieni pastatė lėlių (marionėčių) teatrą "Eglė žalčių karalienė" ir susuko videojuostą. Kiti sukūrė kompiuterinį žaidimą "Pabaltijo valstybės", ir dar daug įdomių darbų rikiavosi ant stalų palei visas keturias didžiulės salės sienas. Nugalėtojų laukė puikūs prizai: fotoaparatai, žaidimai, daugybė skrydžių į Estiją ir t.t. Šventę pajavairino Mainzo gimnazistų džiazio orkestro ir choro pasirodymai, o taip pat vilniečių dainos ir šokiai. Valstybės sekretorius J. Debus, konkurso rengėjas ir laureatai nusifotografavo su mokiniais iš Vilniaus. Toliau šventė persikėlė į Elzer Hof vidinį kiemą, kur, muzikai grojant, visi galėjo užkasti, išgerti stiklą šampano ar sulčių.

MŪSŲ MIRUSIEJI

Bernardas ŠVEINERTAS mirė po sunkios ligos š.m. kovo 20 Salzgitteryje, sulaukęs 85 metų. Buvo gimęs 1910.10.10 Tauragėje. 1966 m. išvyko į Vokietiją. Jo sesuo mirė jau anksčiau, ir daugiau giminių velionis nebeturėjo. Palaidotas Salzgitterio miesto kapinėse.

Kazys GUMULIAUSKAS, Düsseldorfo LB apylinkės narys ir valdybos išdininkas, mirė 1994 rugpjūčio 11 Kampe miestelyje, savo vasarnamyje. Buvo gimęs 1918 sausio 7 Raseiniuose. Palaidotas Kampe, bet jo noru bus perlaidotas Lietuvoje, Bobiškėse. Žmona Uršulė ir sūnus Rimantas persikėlė gyventi į Lietuvą.

Prel. **Paulius JATULIS** mirė balandžio 24 Bad Wörishofene, kur nuo 1982 gyveno, eidamas vysk. A. Deksnio sekretoriaus pareigas. Prel. P. Jatulis gimė 1912 sausio 30 d. Vabalninke. Mokėsi Panevėžio gimnazijoje. 1934 baigė Kauno kunigų seminariją ir pašventintas kunigu. Tęsė studijas Teologijos Filosofijos fakultete Kaune, nuo 1939 - Romoje Bibliiniame Institute ir Gregorianumo universitete. 1948 gavo teologijos daktaro laipsnį. 1949 išvyko į Australiją, kur aptarnavo lietuvius emigrantus, vėliau grįžo į Romą ir dirbo Vatikano radijo lietuviškoje redakcijoje. Nuo 1959 dirbo Vatikano ir kituose archyvuose, rinkdamas istorinę medžiagą. Paruošė du tomus Lietuvos vyskupų pranešimų šv. Sostui, talkino renkant medžiagą leidiniui "Monumenta Ucrainae Historica". 1969 paskirtas šv. Kazimiero Kolegijos vice-ректорiumi ir šias pareigas ėjo iki kol persikėlė į Bad Wörishofeną. Mirus prof. Z. Ivinskiui, ėmėsi ruošti spaudai jo parašytą Lietuvos istoriją bei mokslinius straipsnius. Šiuos darbus išleido Lietuvių Katalikų Mokslo Akademija.

Laidojimo apeigos vyko Bad Wörishofeno šv. Ulricho parapijos bažnyčioje balandžio 27. Sv. Mišias atnašavo prel. P. Jatulio dabartinis Panevėžio vyskupas J. Preikšas. Koncelebracijoje dalyvavo ir J. E. vysk. A. Deksnys drauge su 10 kunigų. Pamokslą pasakė kun. D. Valentis. Palaidotas prel. P. Jatulis Bad Wörishofeno kapinėse.

Gauta paminėti

BOKSTO ŠEŠĖLY - Vasario 16 gimnazijos vyskupo Motiejaus Valančiaus moksleivių ateitininkų laikraštėlis. Redaktorė - Elvyra Kalven. 17 psl. su 11 Marytės Šmitienės nuotraukų ir su dar daugiau iliustracijų. Tapo tradicija, kad kiekvienų mokslo metų pabaigoje Ateitininkų moksleivių kuopa išleidžia kopijavimo būdu pagamintą laikraštėlį BOKSTO ŠEŠĖLY. Šis numeris pažymėtas 1994 - 1995.

Iš pirmo puslapio sužinome, kad šiemet Vasario 16 g-jos vysk. M.Valančiaus moksleivių at-kų kuopoje buvo 18 mokinių. Valdybą sudarė pirmininkė Zita Kalesinskaitė, vicep. Haroldas Matulevičius ir sekretorė Rasa Slankauskaitė. Kuopos globėja - Marytė Šmitienė, sielovados vadas - kun. Gediminas Tamošiūnas. Išspausdintas ateitininkų credo ir himnas. H.Matulevičius ir A.Karčiauskas aptaria Dievo asmeningumą Jėzuje Kristuje ir blogi Dievo akivaizdoje. Nagainos slapyvarde pasirašęs /-iusi pateikia minčių apie gyvenimą ir mirtį. Motina pagerbiama poetiška ištrauka iš kapeliono pamokslo ir Artūro Vinkevičiaus eilėraščių. Tas pats Vinkevičius aiškina apie Sutaikinimo sakramentą. A.Karčiauskas randa poeto V.Mykolaičio-Putino eilėraščių cikle "Viršūnės ir gelmės" patarimus ateitininkams. Pateikiama ištrauka iš gimnazijos kapeliono pamokslo tema "negaliu, neturiu laiko" su integruota pasaka. Laima Lipšytė pasirodo su rimtu poezijos bandymu eilėrašty "Bet aš nemirsiu...". Tobias Schröter mena 6 mįsles ir pateikia atsakymus. Netrūksta ir kryžiažodžių. Laikraštėlis baigiamas dviem puslapiais Rasos Slankauskaitės mokyklinių anekdotų.

INFORMACIJOMS leisti aukojo:

Kazys Bendoraitis iš Schwetzingeno,	
H. de Faria e Castro iš Mainzo ir	
Laima Lebert iš Marburgo po.....	100,--DM
Dr. Edvardas Seika iš Augsburga	50,--DM
Povilas Baužys iš Horbo ir	
dr. Andreas König iš Göttingeno po	45,--DM
Vytas Deveikis iš Heidesheima	30,--DM
Matheus Tumaitis iš Mainzo	20,--DM

Ačiū.

Numatomi renginiai

Liepos 30 - rugpjūčio 6	Europos lietuviškųjų studijų savaitė Hüttenfelde
Rugsėjo 29 - spalio 1	Lietuvių kultūros instituto suvažiavimas
Lapkričio 25	VLB darbuotojų suvažiavimas

*Nauji mokslo metai Vasario 16 gimnazijoje prasidės
rugsėjo 4*

Litauische Volksgemeinschaft, Lorscherstr. 1, 68623 Lampertheim. Tel. 06256-322, Fax 1641. Bankverbindung: Deutsche Bank Weinheim, Konto-Nr. 5817978, BLZ 670 700 10